

Előfizetési árak:
 Egész évre ----- 12 frt.
 Félévre ----- 6 „
 Negyedévre ----- 3 „
 Egy hónapra ----- 1 „
 — Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Pleita Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 megküldésére vonatkozó felszo-
 lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi Iroda:
 Nagy-Becskerek,
 Zápolya-utca 1-ső szám,
 hová a lap szellemi részét, illető
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
 Azonkívül az összes hirdetési
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

Leó pápa és a magyar kormány.

Nagybecskerek, február 14.

Egy római levél, a mely legmagasabb vatikáni körökből eredő értesüléseken alapul, megerősíti, hogy Rampolla államtitkár személyes nyilatkozatai szerint hivatalosan is valóknak jelentik ki ama korábbi közléseket, melyek konstatálják, hogy Leó pápa az egyházpolitikai reformtörvények immár megtörtént szentesítése után akként nyilvánította határozott kívánatát, miszerint a Vatikánnak a magyar kormányhoz való barátságos politikai viszonya egy békés modus vivendi alapján fentartassék. A szentszék államtitkári hivatalában határozottan konstatálják, hogy a római Kuria és a magyar magas klerus közt állítólag létező véleménykülönbségek felől néhány magyar lap által terjesztett hírek teljesen alaptalanok és csupán azt bizonyítják, hogy ama hírek gyártói sem a Vatikán kormányzási elveit, sem a pápa személyes nézeteit nem ismerik. A legbefolyásosabb kardinálisok egyike, a kit a római szójárás „papabilis“-nek nevez, vagyis a ki egyike azoknak a biborosoknak, a kit a biborosok többsége és Leó pápa szívesen látna Szent Péter székén a pápa utódául, tehát egy kardinális, a ki a pápánál persona gratissima, a Vatikánnak a magyar kormányhoz való viszonyáról és a magyar püspököknek a király által szentesített egyházpolitikai törvényekkel szemben Leó pápa által óhajtott és határozottan elrendelt békülékeny, de e mellett a katolikus hitelt védő állásfoglalásáról a következőképp nyilatkozott:

„Magyarországon nem szabad megfeledkezni arról, hogy Leó pápa az ő apostoli békefentartó és békeszerző bölcsességében nem csak egy egyes állam

viszonyait, hanem az egész katolikus világ életérdekeit és a katolikus egyház dogmáinak sértetlen fentartását képviseli. A tekintetben is, hogy ez a világ különböző államaiban mindig ismét a békéhez vezető mely eszközökkel történjék, ő szentségét illető a döntés. Ez pedig a jelen esetben oda megy ki, hogy Magyarországon a katolikus érdekek megvédelmezése végett éppen egy békés modus vivendi fentartása a magyar állami auctoritással szükséges és hogy egy kulturharc, a milyen korábban a német birodalomban az állam és a szentszék auctoritása közt volt, Magyarországon egyáltalán nem igazolt és ezért elkerülendő. Ő szentsége e tekintetben tökéletesen helyesli a magyar hercegprímás, Vaszary Kolos jelszavát, mint valóban keresztényit, e tartalomdu szót: „Pax“. A pápa e békeszerző és az ellentéteket kibékítő politikáját az a különös hála is befolyásolja, melyet Leó pápa a rendkívüli szolgálatokért érez, melyeket Ferencz József király a katolikus egyháznak személyes és diplomáciai befolyása által Keleten és az orosz kormányhoz való jobb és most rendkívül békés viszonyát, a lengyel katolikusok millióinak helyzetük javulását, a kik az orosz birodalom alattvalói, — első sorban ennek a hatalmas befolyásnak kell köszönni. Már ezért is végkép ki van zárva, hogy mindent el ne kövessenek, miszerint Magyarország apostoli királyának, a katolikus egyház egyik leghűbb és legvallásosabb fiának

kormányára és a szentszék közt a legbékésebb barátság viszonya tartassék fenn. E mellett magától értendő és a katolikus egyház hitelvei szentségének fentartása mellett lehetséges is, hogy a magyar klerus az állami törvényeknek való engedelmesség mellett a magyar katolikusok vallási életének létérdekeit is megvédelmezzék. A békeszerző bölcsesség e politikáját, a mely Leó pápa kormányzásának a világ minden részében a legnagyobb diplomáciai és politikai sikereket és a katolikus egyház tanításainak kiterjesztését biztosította, Vaszary Kolos magyar hercegprímás nézeteivel meg egyezőleg, Agliardi pápai nuncius is képviseli, a ki Bánffy báró magyar miniszterelnökkel folytatott multkori értekezése alkalmával igen kedvező benyomást nyert. Más oldalról jelentik, hogy nemcsak a pápa ő szentsége közvetlen környezete, hanem a kardinálisok többsége is, akik ismerik az osztrák-magyar monarchia viszonyait, ugyanezt a nézetet képviseli, mert a Vatikánnak ez a békés politikája, a magyar kormányval szemben, legjobban megfelel a katolikus egyház érdekeinek. Hangsúlyozzák továbbá erről az oldalról, hogy a Németországban „heczekáplánok“-nak nevezett személyiségek működésének Magyarországra megkísérelt becsempészése a Vatikánban nem talál tettszésre, mert a félrevezetett laikus közönség felkelése a katolikus püspököknek és a pápának a katolikus egyház szent dogmái által szilárdan megalapított tekintélye ellen könnyen ölthet demagóg és forradalmi jelleget, a melyet a Vatikán mértékadó körei minden esetben helytelenítene.

A „TORONTÁL” TÁRSZÁJA.

Bébé a restaurációban.

Irta: Bede Jób.

I.

A czim miatt ne tessék agzódni, mert bármilyen meglepőnek látszik is, tényleg ugyanarról az édes Bébérről van szó, a kit öök más-ként nem képzelnék, mint egyedül arra való gonddal, hogy a bábujának frizurája rendben legyen. És nem gyermekrestaurációról van szó, hanem valóságos vilamos fényvel világított, elegáns közönséggel tömött fővárosi étteremből, a hol Bébé mulat. Bébé igenis mulat az étteremben a maga módja szerint s én bizony félek is attól, hogy a számos gyermekujság vala melyikének rendőri rovatában egyszer csak ily hirt olvasok:

„Botrány egy étteremben. Az éjjel tizenkét órakor egyik előkelő Andrassy uti restaurációban nagy szenzációt keltő botrány történt. Bébé, ki esendzavarás miatt már többször megintetett, féktelen kedvében poharakat és tányérokat dobált egy szomszédasztalnál ülő szolid társasághoz. Bébet a társaság ellen való krakélerkedésre az ingerelte, hogy annak egyik tagja nem akarta piros nyakkendőjét Bébének adni. A rendőrség stb.“

Előbb-utóbb így fogják Bébet kompromittálni.

Addig azonban a Bébé mentességére, a restaurációban való mulatozásainak „megokolására“ szükséges némely előzményeket elmondani.

A Bébé édesapja egy időben olyan magánhivatalnok volt, a minőt sokat lehet látni egy csomóban különösen terézvárosi kávéházakban.

Elvegyült a sok özött s élvezte a törsvendég előnyeit, gyorsan kapott ujságokat, egy darabtal több cukrot a kávéjához s a legnagyobb tolongásban is gondoskodtak róla, hogy helyhez jusson. Idők folytán a kávéházi füst belé-evődött a kabátjába és arczába is s már feltett kalappal út mind hosszabb és hosszabb ideig az ablak mellett. Eleinte az utcát nézte, az örökké érdekes, csupa hamis színekben ragyogó Andrassy utat, de végre unalmas lett az is, mint egy olcsó panoráma, melynek üvegje mögött egyazon világításban váltakoznak a képek — egyforma hangulatnak és szótalanok.

Ekkor befelé fordult és megismerkedett a kávéház legüdvösebb hölgyvendégével, Danein Karolinnal és a mamájával, kik napról napra kétségbeesetten jártak a kávéházat, lapozgatván a képes ujságokat órahosszat és érdeklődően minden házasságképes fiatal ember iránt!

— Gold József — mondta a mama — igen akceptabilis, szolid fiú.

Karolin felvetette szemét, beszélve néző élénk szeméit a képes lapokról Gold urra fordította.

— Ah örvendek, — szölt, mi mindaketten törzsvendégek vagyunk, ugy-e?

— Vonzó mágnesre kegyed a kávéháznak — kezdte az udvarlást Gold.

— Szeretem a lapokat, felelt a leány, de szemérmesen, a kávéházi levegőben oly szokatlan pirulással elpirult e közben.

— A lapokat, ah! melyiket?

— Mind, mind, és tudja isten, ugy megszoktuk a kávéházat.

— Igen, az ember megszokja a kávéházat, különösen, mint én, — folytatta Gold, — a kinek ugyszólva nincs otthona, üres az és sivár.

Melancholikus hangulat szállongott az asztal fölött, az üres csészék és a halványzürke szalvéták között.

Ha szigorúan vesszük ez volt az eljegyzés.

Az esküvőig is eljártak, pedig már nem lett volna rá szükség, a kávéházba. Kényelmesebb ez és aztán a kedves emlékek miatt is és jó így is tudatni, hogy Karolinak vőlegénye van.

Két hónappal ezután az Andrassy-uti nagy étterem egyik sarkában összetoltak három asztalt s itt tartották az esküvői vacsorát. A vendégek jó barátok voltak s à la carte ettek.

II.

Azóta gyorsan mult öt-h t esztendő, új vonalokon építtek villamos vasutak, ragyogóbb lett az Andrassy ut, gyarapodtak a paloták, mindez sebesen, sietősen, mintha versenyt futás volna a haladásban.

Változott sok, hangulatok tüntek el és mások megerősödtek, divatok cserélődtek, de egy a régiből megmaradt, a kávéházak és éttermek szeretete, sőt kiterjedt lett ez s fonyogtatta a csön-des otthonokat a végső megsemmisítéssel.

Igy találkozhatunk aztán ismét Gold Józseffel és a feleségével, Danein Karolinnal, kik ketten most fézen fogva besegítik az aranyos kis Bébet a restaurációba.

Nem mindennapi most már ez a mulatság, de ünnepnap minden olyan nap, a mikor idejöhetnek és vágyuk, reményességük, hogy minél több ilyen ünnepnapjuk legyen.

Pompásak ök. A férj gondosan vasalt kabátban, rajta virággal, mit az uton vettek; szépen kötött, tiszta, világos nyakkendővel; az asszonyka felselyem blouseban, nem drága csipkékkel, és Bébé. — Oh, Bébé maga a legújabb gyermek-divat, bő redős ruhájában, sok kék szalaggal. Kedves orozáját nagy, szépen fodorított aranyhaj köríti, mely aláomolva beragyogja mosolygó fejét.

Sándor szerb király házassága.

Nagybecskerek, február 14.

A berlini és szentpétervári udvarnál a Sándor szerb király házassági tervéről szóló híreknek komoly fontosságot tulajdonítanak.

Azt a tényt mindenesetre meg lehet állapítani, hogy az ifjú Sándor király a berlini udvarnál tett utolsó látogatásakor az ott jelen volt szuverén német fejedelmi családok tagjainál kedvező benyomást hagyott vissza. A német államférfiak és diplomaták, akik ez alkalommal megismerkedtek a szerb királlyal, szintén elismeréssel beszélnek jellemének erőyes szilárdságáról és őszinte szeretetreméltóságáról. Épp így elismerik, hogy Szerbia politikai viszonyai által kényszerítve ittjokora daczára a legnehezebb körülmények közt tagadhatatlan uralkodói képességének adta bizonyítékát és Szerbia kormányzásának nehéz művészetében már eddig is sokkal többet teljesített, mint eredetileg várták tőle. Ezt illetőleg nagyon a javára vált végig nemes és loyális jellemének különösen Szerbia királyára nevezetűen nemkülönben személyes függetlenségi érzéke.

Be gradból érkezett diplomáciai jelentések különösen hangsúlyozzák, hogy Sándor király napról napra hozzáférhetőbb lesz a politikai frakciók és egyéb tényezőknek a beigrádi udvarnál azelőtt szokásos összejövésével szemben. Az ifjú király e jellemzősége Szerbiában különösen előnyös a monarchikus elv tekintélyére igazolt tehát a Sándor király felől diplomáciai körökben uralkodó kedvező vélemény. A meddig a saját minisztereinöke marad, vagy jó tanácsadói lesznek, még azt is hiszik, hogy aránylag rövid idő alatt el fogja érni azt a sikert, mely szerint a fiatal szerb királyságban végremegvalósíthatja a kormányzásállandóságának konzervatív szokását. Sándor király lovagias és szeretetreméltó őszinteség által kitűnő jelleme mindenesetre döntőleg hozzá fog járulni, hogy a szerb nép politikai és kulturális nevelése olyannyira előrehalad, hogy népet az alkotmányos kormányzás jótéteményeire alkalmasabbá teszi, mint az eddig volt.

A kedvező vélemény, melylyel a német és osztrák és magyar és az orosz diplomácia a szerb király erélyes uralkodói képessége iránt viseltetik, minden esetre kedvező befolyást gyakorolna a szerb király esetleges házassági tervének sikerültére egy német hercegnővel, a ki egy uralkodó német fejedelmi család tagja. Sőt a berlini orosz nagykövetségnek azt is mondják, hogy ez ügyben Sándor király számíthat Miklós császár és Mária Feodorovna császnő jó

akaró támogatására. Magától értendő, hogy a szóban forgó házassági terv még nem lépett hivatalos fázisba, hanem csak a privat tapogatódság első állapotában van oly magas személyek útján, a kik az ügynek szerencsés sikert ígérnek. Ez a feltevés annál jogosabb, minthogy berlini udvari körökből közlik, hogy a fiatal Mária Feodorovna orosz császnő, azelőtt Alice hesseni hercegnő hatalmas protekciója teljesen függetlenül cselekvő Sándor királynak, a szerb anyakirályné, Natalia anyai szeretete által is támogatott terveit azok sikerültében elő fogja segíteni.

Az új berlini nagykövet, Labanov herceg, a ki Vilmos császárnál persona gratissima, ha az orosz csári család kívánja, minden esetre a legdöntőbb szelgálatokat teheti ebben a kényes szerb államügyben, amely a legnagyobb politikai fontossággal bír a fiatal királyság jövődjére.

HIREK.

Tájékoztató.

Február 16. Polgárok elite-bálja.
Február 17. A nagybecskereki takaré- és előlegzési társulata az osztrák-magyar első általános tisztviselő egyetnek közgyűlése.
Február 17. Altmann Leo hangversenye.
Február 17. Millenniumi végr. b. ülés.
Február 21-24. Országos vásár.
Február 23. A lövészegylet bálja.
Február 24. A nagybecskereki kaszinó közgyűlése
Február 26. A kaszinó dalárda vig estélye.
Március 2. A magyar olvasókör estélye.
Május 16-19. Országos vásár.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— **Bírósági kinevezés.** Ő felsége az igazságügyminiszter előterjesztésére Petrovits Emil fehértemplomi járásbírósi aljegyzőt az alibu nári járásbírószághoz abíróvá nevezte ki.

— **A nagybecskereki szőnyeggyár.** Fellelesleges dolgot mivelnénk, ha a gyárurap üdvös voltát akarnók bizonyítani: szamtalan előnyös oldalát úgy a közre, mint szűkebb körben, a munkásvilágra vonatkozóan mindnyájan tudjuk és ismerjük. Különös mértékben áll mindez a nagybecskereki szőnyeggyárra nézve, mely Rónay Jenő Torontalvármegye szeretett főispánja kezeményezésének köszöni létezését és fenállását. A gyár ma több száz munkásnőnek ad foglalkozást és a főispán ernyedetlen buzgalma révén egyre több meg több tér nyílik mindazoknak, akik becsületes munkával akarják kenyerüket megszerezni. Gondoskodás történt, hogy szegényebb sorsú leányok, akik munkába állnak, teljes ellátást nyerjenek és a szőnyeggyár-

tást tanulhassák, hogy aztán idővel, ha elsajátították a szövés titkait, nemcsak hogy saját erejükkel láthassák el magukat minden szűségessel, hanem hogy jövőjük biztosítására még szerény tőkét is megtakaríthassanak. Bakalovich Agoston a központi járás jeles főszolgabírája harmincz kis leányt toborzott nemrég Erzsébetfalván, akik itt lakást, ételmelet és a szövésben oktatást nyernek és rövid idő múltán képesek lesznek kenyerüket megszerezni és szüleiket az eltartás gondjaitól megkímélni. Kívánatos lenne, hogy a többi járás vezetői, a községi jegyzők és mindazok, kiknek a községben befolyásuk van, a népet a fentiekre értesítve arra serkenték, hogy a leányokat itt a gyárnál alkalmaztassák és e tekintetben a gyárigazgatóval érintkezésbe lépjenek.

— **Esküvő.** Ifj. Kotányi Manó, a m. kir. államvasutak szegedi tüzletvezetőjének tisztviselője, vasárnap tartotta esküvőjét Zombolyán Altmann Juliska kisasszonnyal.

— **Megoperált püspök.** Temesvárról írják: A beteg Popovits szerb püspök lábát tegnap amputálták. Az amputálás előtt Sztaniess főesperes ellátta a püspököt a halotti szertéssel. Az operáció után, a mi alig tartott tovább 25 percnél, a püspök felébredt és megkönnyebbülten lelegzett fel. A narkózis alatt nagyon jól érezte magát, azt álmodta, hogy a kodalmon van. Ezután cigarettre gyújtott és jóízűen füstölt. Az operációról azonnal sürgöny útján értesítették Brankovics György patriárkát. Biztos remény van, hogy a sikerült műtét megmenti a püspököt.

— **A második tél.** Temérdek mennyiségben hull a ritka pehely hó országszerte, tegnap óta. A roppant hótömegek nyomán félelmetesen kezd kifajdani az országos árva képe, előre vetve egy új nagy baj s talán nyomor eshetőségét. Hogy ez a veszély már fenyeget is, ezt eléggé megmagyarázza a földmívelési miniszternek egy ma kibocsátott rendelete, melyben a hirtelen beállott enyhébb időjárás folytán utasította a folyammérnöki hivatalokat, hogy tekintettel az ország sok vidékén folyóáramlások óriási hótömegekre, már eleve tegyék meg az óvintézkedéseket néháni nagy veszélyek elhárítására.

— **Emléktábla.** Néhai Billot Henrik báró 5000 ftos alapítványt tett a volt nagy-kikindai közkórházban felgyógyult szegények első felszegésére. Ezt az alapítványt Billot Eudoxe báró, az elhunytak fivére 1000 ftal gyarapította. Ennek a nemes intenczióból eredő alapítványnak megörökítése véget Torontalvármegye, mint az alap kezelője díszes karrarai fehér márvány emléktáblát készített, melybe az alapítók emlékezete arany betűkkel van bevésve. Az emléktábla már elkészült s a megye-

Otthon minden szegényes Nap nap után senki sem jön hozzájuk, egyedül vannak, vendégek fogadására nem teik, rokonaik, barátaiak nincsenek. Sivar világukban, a sok kűködésben a családos életet nem tudták megszeretni, elvágynak emberek közé, hogy lássanak és halíjanak valamit a világ életéből. A régi szokások tértek vissza és mert Bébét nem lehet otthon hagyni, Bébét is elhozzák.

Végre is a gyermeket — gondolkoznak — a restaurációban épp úgy lehet oktatni és nevelni, mint odahaza.

Az étterem telve van érdekes, világvárosias közönséggel, gondolkozókkal és kopott lelkűekkel. Egy részük elfaradt az élet boldogságának keresésében, a másik rész est most tanulja.

Szóltalan párok ülnek egyik másik asztal mellett, szerelmesek itt és régi házások amott. Agglegények t rshelyéhez szaporán hordják az üvegeket. A faradtan járó pinczerek feje fölött, a vilamos fény sugarai között lomha füstfellegek igekeznek a ventilátorok felé lassud t igyekvessel.

A mint Bébé belép, mosolygós derű árad szét a termen, mintha egy esnait virágokból való kertbe igazi friss és illatos rózsabokrétát hoztak volna.

Bébé egy pillanatra elcsodálkozik a szokatlan világon, de a másik percben már otthon van.

A pinczerek helyet keresnek, a társaság, mely melé a fiatal család körül, örömmel fogadja a szomszédasgot. Távolabbról egy öreg katonatiszt fiatal felesége nézi irigykedve a gyermeket.

Le akarok ülni, azonban Bébé egyszerre felkiált:

— Mama, nini! add nekem.

Vörös rákokat visz a pinczér a tulsó oldal felé. E rákokra, melyeket még nem látott, van szüksége Bébének.

— Add nekem, add nekem! — kiáltozza és gyermekhangja betölti a termet.

— Mindjárt, mindjárt — csitítja a mama és hosatnak rákot Bébének.

— Nem, nem — sir a gyermek — az kell. Papa haragos lesz és emlegeti azt a bizonyos kéményseprőt, a kivel Bébét el lehet hallgattatni.

Mire Bébé elhallgatott, hozzák az ő rákjaikat.

— No, Bébé, itt van.

— Mi ez? — kérdé Bébé — oh, már nem kell.

Papa és mama kezd tehát a rákokhoz. Bébé azonban nem engedi, hogy megegyék.

— Csunya, csunya — kiáltja — ne egyétek, vigyék el!

III.

A rákokat el kell vinni, mert addig Bébé nem nyugszik, a mig el nem viszik.

Mulatnak ezen a szomszéd aszta beliek nagyon és kárörvendve nézik a papa arozát, melyen, minden tettetés daczára, meglátszik az elvitt rákok után való sóvárgás. A mama vigasztalni igyekszik s egyben pártját fogja Bébének, mondván:

— Valóban, azok a rákok, mintha szebbek lettek volna.

Ezután megrendelik a vacsorát. A pártfogó tálak az asztalon vannak már.

Bébé felkőnyököl az asztalra.

— Mi ez, Bébé, nem szabad!

Oh, de most nem vagyunk ám otthon, ezt megérzi Bébé és felhasználja. Mert a mama csitítgatása is csendesebb, nem olyan erélyes és tekintélyes, mint odahaza, sőt úgy látszik, hogy ő is, meg a papa is egy-egy időközben megfellekednek Bébéről.

Bébé hát kivesz a tálból egy fél marék kompótot s viszi egyenest a szomszéd asztalhoz és megszólít ott egy kerekszakállu urat:

— Bácsi, hoztam, egyék bácsi.

Bébét vissza akarják terelni, de nem jön, mig a bácsi meg nem eszi a kompótot.

Majd egy katonacsakót lát meg és az kell Bébének és azért kezdődik a sirás ostrom.

Mikor ennek is vege van és a csakót az étterem közönségének általános érdeklődése közben megszerzik, szerencsére a papa és mama is bevégezte a vacsorázást és fizetni készülnek.

Jön a főpinczér és egy czédulára, melynek hátsó oldalára egy pezsgős üveg mellé pirosruhás szép női kép van festve, számokat ír. Bébé meglátja a képet s a kép a következő pillanatban már a kezében van.

— Azt is, azt is! — rimámkodik, mikor észreveszi, hogy a pinczérnek még több ilyen czédulája van.

Az összes ilyen czédulák a Bébé birtokába jutnak, mig papa a pinczérnek fényes ezüst taléokban leszámolja a pénzt.

De Bébé tiltakozik ez ellen:

— Ne add neki, papa, miért adod neki papa a szép pénzt.

Egy áron ki lehet békiteni, úgy, hogy ha neki is ugyanannyi fényes tallért adnak.

Bébé aztán a tallérokat esörgetve, megkezdi a kivonulást.

Mama visszaszólítja:

— A vacsorát megköszönni mamának, Bébé!

— Hogyisne — ríposztoroz a gyermek — hisz nem te adtad a vacsorát!

Az ucsán a jól töltött est derűjével megy hazafelé az ifjú pár.

— Jövő héten újra eljövünk, ugy-e édes? — hizeleg férjének az asszony.

— Eljövünk, igen, de Bébét nem hozzuk.

— De hozzuk, elhozzuk — erősitgeti az asszony — hisz Bébé olyan kedves volt! Ha megfigyelted volna, hogy annak az öreg katonatisztnek a felesége milyen irigy szemekkel nésett Bébére!

most fog idejére és — S irják: J e szárnak, mert szö duini. Eg telenül, t telenül. a határba a szőlős rendőrség tanyába

jelentik, K arolit nyomára. István e ben kéze génynye beismerés és herem nyán és banda fe

látványt országba valóságos ben csak hegy orr sugárzik világitja, sedve, ne beleszur sedve lu földet, tü lyebbre talaj em lehet raj

Pejov tette le új ügyvé le és nyi

hás balol hosszú s veheti a

ről írja jól ismer nok tegn az itteni ben a l azonban nélkül u esésben

szent t vasárnap rendező déglő d zönségg kezett a a vidék hez hozt mint fő lankada nek ele jártá.

készülő könyvel a „Mag Lajos K sz. A könyvel ben tán tananya érthető, miért a latat. B használt alatt e ket a — egy illetve sikerrel

dül jog vettük fűzet a dagon előző fűlvete " és ő

most fog intézkedni az emléktábla elhelyezésének idejére és módjára nézve.

— **Szökött katona.** Nagykikindáról írják: Japure János 3. huszárezredbeli közhu szárnak, úgy látszik, nem tetszett a katonai élet, mert szökés révén szeretett volna tőle megszabadulni. Egyszer már tett kísérletet, de eredménytelenül, tegnap pedig megismételte, újfent sikertelenül. Estefelé elhagyta a kaszárnyát s kiszökött a határba. Itt azonban a városi mezai rendőrök a szállási országút mentén feltartóztatták s a rendőrséghez kísérték. Innen fedezet alatt a lakonyába vitték.

— **Nagy buzalopás.** M. Czernyáról jelentik, hogy a minap Róbert parmai herceg Karolin-majójában nagy buzalopásnak jöttek nyomára. A rendőrségnek sikerült a tettest Wikl István elcsapott fiatal kereskedősegéd személyében kézrekeríteni. Wikl öt m.-czernyai legényrel régóta űzte a lopást a majorban. Saját beismerésük szerint 3857 ft 75 kr értékű buzát és heremagot loptak el. A lopott buzát M. Czernyán és Zombolyán értékesítette Wikl, a banda feje.

— **Égő hegy.** Különös természeti tüenemény látványát nyújtja Montet hegye Dél Franciaországban. A mintegy száz méter magas hegy valóságos tűzhányó hegygyé alakult át. Napközben csak gomolygó füstfelhőket lát az ember a hegy ormból előtörni, de éjszaka oly erős láng sugárzik ki belőle, hogy az egész környéket bevilágítja. A hegy belseje annyira át van tüzesedve, hogy ha az ember a porhanyós talajba beleszur egy botot, pár perc múlva megszűszedve húzhatja ki. Ha az ember kissé feltartja a földet, füst tödul ki a lyukból és ha még mélyebbre vág, már kis lángnyelvek törnek elő. A talaj ennek következtében oly forró, hogy alig lehet rajta haladni.

— **Uj ügyvéd Nagybeeskereken.** Dr. Pejov Lipót, városunk szülőte, a napokban tette le Budapesten az ügyvédi vizsgát. Az új ügyvéd itt Nagybeeskereken telepedik le és nyit irodát.

— **Talált muff.** Tegnapelőtt este a színház baloldali 2-ik számú paholyában egy szürke hosszú szőrű muffot találtak. Tulajdonosa átveheti a rendőrségnél.

— **Szenzációs öngyilkosság.** Zsebelyről írják: Sprung Emil, Délmagyarországon jól ismert földbirtokos és volt kataszteri hivatalnok tegnap agyonszurta magát egy nagy késsel az itteni kórházban. Sprung az utóbbi időben a legelőtársulat biztosa volt, és a társulat azonban nemrég feloszlott s így Sprung áliás nélkül maradt. Valószínűleg eszen való kétségbeesésben hajtotta végre szomorú tettét.

— **Bál Nagy-Szent Miklóson.** A nagyszentmiklósi korosolya-egylet e hó 10-én, vasárnap rendkívül sikerült elite-táncmulatságot rendezett, mely alkalommal a „Feketesas” vendéglő díszterme zsúfolásig megtelt distingvált közönséggel. A környékről oly nagy számban érkezett a táncos és táncosné, hogy több volt a vidéki, mint helybeli publikum. A bál sikeréhez hozzájárult Hadffy Károly tb. főszolgabíró, mint főrendező, továbbá a többi rendezők, kik lankadatlan buzgalommal igyekeztek tisztségüknek eleget tenni. A négyest körülbelül 60 pár járta.

Irodalom.

* **Ismétlő könyvek a jegyzői vizsgára** készülők számára, kérdések és feleletekben. Ezen könyvek első füzeté most jelent meg s tárgyalja a „Magyar államjog”-ot. Megrendelhető Endrényi Lajos kiadónál Szegeden, Tisza Lajoskörút 71. sz. Ara 80 kr. Megbecsülhetetlen előnye e könyveknek, hogy szerzők kérdések és feleletekben tárják a vizsgára készülők elé az egész tananyagot, mi által az nemcsak jobban megérthető, hanem könnyebben elsajátítható válik, miért is nem lehet eléggé ajánlani ezek használatát. Különben maga az a tény, hogy az eddig használatban volt e nemű könyvek rövid idő alatt elfogytak s az is, hogy ezen ismétlő könyveket az országnak — a kormány által is istápol — egyetlen szakiskolájának tanárai szerkesztik, illetve irták meg, elég biztosíték arra, hogy azok sikerrel használhatók.

* **Verne Gyula összes munkáinak** egyedül jogosított képes magyar kiadásának 3. füzetét vettük a Franklin-Társulattól Budapesten. Ez a füzet a „Rejtelmes sziget” folytatását közli, gazdagon illusztrálva. Verne összes munkái ezuttal először jelennek meg ily díszkiadásban, melyben főlvételre találtak az eredeti francia nagy kiadás összes képei. A fordítás a Szász Károly és

igy es a kiadás méltóan állhat meg az eredeti mellett. A füzet ára 20 kr. Előfizetheti a vállalatra 1 frtjával 5 füzetre akár a Franklin-Társulatnál, akár valamely hazai könyvkereskedésben.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése február 14-én.)

Budapest, február 14. (A „Torontál” eredeti távirata) A képviselőház mai ülésén folytatta a pénzügyi tárca költségvetésének tárgyalását. Vörös János kezzeljes hangon a költségvetés ellen beszélt, Farhaky János a költségvetés védelmére szólalt fel, Visontai Soma a tözsedejáték korlátozását sürgette. Ezután még Herman Ottó és Hoitsy Pál beszéltek a költségvetés ellen.

A haldokló Albrecht főherceg.

Budapest, febr. 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Arcóból telegrafálják: Albrecht főhercege állapotáról tegnap délbén a következő bulletint adták ki:

A betegnek álmát az éjjel fájdalmak zavarták, melyek reggel felé enyhültek. Éjjel a láz egy kissé emelkedett, reggel alább szállt. A többi körtünetek változatlanok. A beteg ereje nem csökkent.

Budapest, február 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Arcóból telegrafálják: Albrecht főherceg betegsége végzetesre fordult. A tüdőgyulladás tegnap tovább terjedt. Wiederhofer orvosánár megállapította a diagnózist, de az eredményt titokban tartja. Az orvosok kijelentették, hogy a katasztrófa csak egy-két nap kérdése. Nothnagel orvosánárt táviratilag hívták a beteg főherceghez, akit a család összes tagjai környeznek.

Budapest, febr. 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Arcóból telegrafálják: A tüdőgyulladás rohamosan terjed. A beteg ereje folyton csökken.

Volt miniszterek a bizottságokban.

Budapest, február 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) A szabadelvű párt tegnapi értekezletén kijelölte a megüresedett bizottsági helyekre választandó tagokat. Wekerle Sándort a pénzügyi-, Csáky Albin grótot a közoktatásügyi-, Andrássy Gyula grótot pedig a millenniumi bizottságba jelölték.

Elfogott kasszabetörők.

Budapest, február 14. (A „Torontál” eredeti távirata) Djakovárról telegrafálják, hogy ott elfogták az adóhivatal kirablóit. Öten vannak. Az elfogtatás története rendkívül érdekes. Otthon az egyik betörő kis lánya észrevette, hogy apjának sok pénze van, s ezt elbeszélte. A banda elhatározta, hogy a gyermeket megöli, de a kis lány ezt észrevette és elmenekült nagybátyjához Rakoviczára. Ez feljelentette a dolgot s így fogták el az egész bandát.

Consummatum est.

Budapest, febr. 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ma tárgyalta a budapesti kir. törvényszék azt a sajtópört, amelyet a főügyészség a Magyar Állam ellen foglalt királlysértésért indított. Szemecz Emilt, a cikk szerzőjét nyolcz havi fogságra ítélték.

REGÉNY-CSARNOK.

A NAGY LÁNG.

(Le amanti.)

(13.)

Irta: Serao Matild.

Ferrante komoran hallgatott.

— Velenose elszomorit és meggyógyit — mondá a gentleman, végigsimítva homlokát, mintha sötét árnyakat akart volna elkergetni onnan.

Mindahárman elhallgattak, mindegyik saját gondolataiba mélyedt. A csendet legelőször Ferrante törte meg, sóhajva kérve barátját:

— Mondd el nekünk ezt a történetet Giorgio. Giorgio Graziára tekintett, aki bár nem szólt de tekintetéből kérdés volt olvasható.

— Mit érdekelheti önöket egy szerelmi történet? — kérdezte Giorgio rájuk tekintve.

De a másik kettőnek arcáról annyi tudvagyat olvasott le, s annyi aggodalmat, hogy szükségének látta elmondani a történetet, egyrészt, saját megnyugvása végett, másrészt azért, hogy kielégítse égő kíváncsiságukat.

— Tehát elmondom: Livornóban ismerkedtem meg azzal a kedves asszonnyal, ezéltt négy éve Lengyel nő volt, Annának hívták, nagyon brutális férje volt, a ki mindig gyötörte féltékenységével. Kicsiny finom termetű asszony volt, oly gyöngye egészséggel, hogy a legkisebb szélre is köhögött. De én minden gyöngyöge s légiességére daczára jobban szerettem a fenséges alakut telt asszonyoknál, kikkel eddig találkoztam, vagy találkozni fogok életemben . . .

— S ő is szerette önt? — kérdezte donna Grazia aggodalmasan.

— Igen, — mondá Giorgio őszinte egyszerűséggel. — Jó és kegyes volt hozzám s oly őszinte odaadással szeretett, hogy én, a ki mindig exaltált szenvedélyeket hajhásztam, meg voltam igéve az első pillanatra. Férje oly féltékeny volt, hogy egy órai szabadságot sem engedett neki, kivéve, hogy néha templomba eresztette, mert Anna jó katolikus volt, férje pedig ateista. Főlkerestem hát a templomban. Szegény kiesike összereszent, mert azt mondta, hogy ez szentségtörés, megsértése az istennek, a ki meg fog minket büntetni szerelmünkben. De nem tudott tőlem menekülni, mint ahogy én sem tudtam megtagadni magamtól, hogy mindenütt nyomában ne legyek . . .

Ferrante és Grazia egymásra néztek.

— . . . Ugy, hogy valami a férjnek a fülébe is jutott, aki elhatározta, hogy másnap elutazik. O mily éjszaka volt az! Meztelen lábbal, papucsban, egy kendőben takarva, remegve a félelemtől, Annának volt bátorsága eltávozni szobájából, nem törődve férjével s kétségbeesetten zokogva jött hozzám. Ennek az éjszakának minden percze halálveszedelmet jelentett számunkra s még sem tudtunk elválni egymástól a szerelem és fájdalom deliriumában. Mikor távozni kellett, letérdelt a földre, rövid imát mondott, azután a nyakán függő ezüst feszületre megesküdött, hogy október huszadikán, este tíz órakor Velenczében lesz s vár rám, s hogy ebben csak a halál akadályozhatja meg . . .

— S eljött? — kérdezte Grazia.

— Igen, — mondá Giorgio, — eljött. — Megesküdött. Már tíz napja vártam rá a Danieli vendéglőben, remény s kétség közt hánykódva. Eljött. De már haldoklott a kis bálványom. Nem is tudom, hogy mint játszhatta a ki férje öberességét, s micsoda lelki harc fogyasztotta le anynyira. De azért azt szinlelte, hogy nincs semmi baja, csak hogy engem nagyon végtelenül szeretessen, bár rohamosan ment a sir felé.

(Vége következik.)

Felölös szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

Helyettes szerkesztő: Kabos Bertalan.

Nyiltér.*

*) Az e rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.

